

Itt születtem

Nagyszalonta

Hosszú kutatómunkánk eredményét küldjük el. A képek közül válogassák ki a legszembetűnőbbeket, hogy az olvasók kedvet kapjanak meglátogatni Nagyszalontát.

Szülővárosunk Bihar megye második városa, a Nyugati-síkságon, Magyarország határától 11 kilométerre fekszik.

A mai Nagyszalonta határában fekvő Kölesér már az Árpádok korában virágzó város volt vásárokkal, iskolával. Bocskai István 1606-ban a várost 300 vitéz hajdúnak adományozta, akiket egyúttal nemesekké tett. Az „ajándékba” kapott Kölesért azonban a törökök elpusztították. A hajdúk engedélyt kaptak Bocskaitól, hogy a szomszédos Szalontán telepedjenek le.

A város életében a XIX. a legvíharosabb század. 1816-ban az árvíz, 1847-ben a tűz pusztítja. A szabadságharc idején olyan fontos személyeket láthatott vendégül, mint Petőfi Sándor, Görgey Artúr, Nyári Pál, Vörösmarty Mihály, Jókai Mór és mások.

A szalontai református templom 1738 és 1755 között épült. 1741-ben harangot, 1757-ben toronyórát kapott. A templomot lövésekkel ellátott kerítés vette körül, amelyet a XIX. század derekán lebontottak. 1865-ben nyeri el mai formáját és méreteit: 3000 ülőhely található benne, a torony magassága 41 méter. E nemes vonalú, fenséget sugárzó Isten házáról az útikönyvek nem szólnak, pedig kiváltságos helye van a kálvinista egyház, a magyar irodalom és tudomány történetében.

A főtéren szép parkot Kossuth Lajos szobra és egy artézi kút díszíti. Tavaly avatták fel városalapító fejedelmünk, Bocskai István szobrát.

Irodalmi szempontból is büszkék lehetünk városunkra, hisz itt született Arany János, Sinka István, Zilahy Lajos, kiknek emlékére városunk szobrot állíttatott, szülőházukat az erre járók felkereshetik. Biztosan hallottatok már a Csonkatoronyról, amelyben Arany János emlékmúzeumot rendeztek be.

Évente Arany János nemzetközi szavalóversenyt és Arany László nemzetközi mesemondó versenyt rendeznek.

Városunk híres szülöttje, Kulin György csillagász egy csillagot szülővárosáról Szalonta névre keresztelt.

Örömmel forgatjuk már negyedik éve a Napsugár lapjait. Mi is kedvet kaptunk az újságszerkesztéshez. Minden hónapban megjelenik osztályunk lapja, a Sulkó. Ebből idézünk:

»Nincs még egy olyan ünnep, amely magyarabb, nemzetibb lenne, s mélyebben élne az emberek szívében, mint március 15-e. A forradalom hívó szavára a huszonévesek – Petőfi, Jókai és a többiek – ezreket mozgósítottak a függetlenségért, a szabadságért. Este a várost kivilágították, s a Nemzeti Színházban a „Bánk bán”-t játszották. De a közönségnek a „Talpra magyar” kellett, és Táncsicsot éljenezték. Jókai felment a színpadra, ahol Gertrúd királyné a keblére tűzött egy háromszínű kokárdát. Ez lett a dicső nap jelvénye.»

Városunkban 2 gimnázium, 2 általános iskola és egy kisebítő iskola várja a diákokat.

Írták és rajzolták az V. D osztály tanulói B. Balogh Enikő tanító néni irányításával.